
POSUDEK VEDOUCÍHO DIPLOMOVÉ PRÁCE

Název práce: **Distribuce suchozemských stejnonožců**

Autorka práce: Bc. Pavla CABÁKOVÁ (Zoologie; PŘF UP v Olomouci)

Vedoucí práce: doc. RNDr. Mgr. Ivan Hadrián TUF, Ph.D.

Předkládaná práce má 54 stran, členění textu je v souladu s požadavky. Seznam citované literatury obsahuje 108 položek, z toho je 107 zdrojů cizojazyčných. Text je psán srozumitelně, občasné chyby jsou v tolerovatelném počtu.

Smyslem práce bylo analyzovat distribuci všech suchozemských stejnonožců. Podkladem práce byl katalog druhů z roku 2003 (respektive jeho opravená a doplněná verze z roku 2004) a v něm uvedené země výskytu. Autorka měla za úkol připravit databázi a pomocí ní mapy výskytu reflektující počty druhů v jednotlivých státech světa. Na základě nich měla popsat patterny výskytu a druhové bohatosti suchozemských stejnonožců.

Úvodní přehled dosavadních znalostí o suchozemských stejnonožcích je poměrně vydařený, autorka načetla řadu publikací a sestavila srozumitelný užitečný text. Nejsou zde sice zahrnuty všechny dostupné publikace, ale pro účely tohoto typu práce je úroveň dostatečná.

Bohužel však metodologická část práce odhalila výraznější slabiny, které se autorce už nepodařilo kvůli jejímu zapojení do pracovního procesu odstranit či vylepšit. Osobně jsem nedoporučoval zařadit druhy čeledi Ligiidae (89 druhů v pěti rodech) do analýzy, jelikož dle současných poznatků tato čeleď do podřádu nepatří a hlavně většina druhů obývá mořské pobřeží a díky širšímu areálu výskytu tak nadhodnocuje druhovou bohatost přímořských zemí. Metodické připomínky mám i k zařazení pěti fosilních druhů do databáze (jejich vyměření zřejmě mělo důvod a nemohou tedy nadhodnocovat diverzitu současných míst nálezů, nebo dokonce Antarktidy, která na prezentovaných mapách vykazuje vyšší počet druhů, než třeba Mali či Burkina Faso), tyto druhy mohly/měly být vynechány. V daném objemu dat jsou to však drobné (byť zbytečné) chyby. Problém však je, že vytvořená databáze není přiložena k diplomové práci na CD, tato skutečnost mě překvapila.

Metodologicky obtížné je hodnotit výskyt v politických vs. geografických jednotkách. Přiznám se, že ve finále vůbec netuším, zda byly druhy ze zámořských území připočítány k jednotlivým státům (příkladem budiž Francouzská Guyana vs. Francie) – mám poněkud obavu, že počet druhů v metropolitní Francii nezahrnuje

---

pouze kontinentální a korsické druhy, ale i ze všech zámořských oblastí. Podobná situace může být i u Velké Británie. Může toto autorka upřesnit?

Během finalizace práce už nezbyl čas na citlivé „ladění“ map – je možné, že arbitrární škálování početnosti druhů po 50 je nevhodné – dobrým přístupem by bylo si udělat frekvenční graf bohatosti jednotlivých zemí a dle něj rozvrhnout stupnici (klidně nepravidelnou) rozdělující státy do rovnoměrnějších skupin. Mohla by autorka u obhajoby ukázat takový graf druhové bohatosti jednotlivých států?

Diskuze je v předložené diplomové práci relativně slabá, což je ale bohužel obvyklý stav (anžto se psává na poslední chvíli), bylo by možné zjištěné poznatky diskutovat zevrubněji. Zde postrádám hlavně mnou doporučené srovnání nalezených hotspotů s hotpoty pro jiné skupiny.

I přes uvedené připomínky však předložená práce je smysluplná, zpracovává dobře definovaný počet druhů a zobrazuje reálné informace o počtech druhů ve světě. Osobně mě zaskočilo vysoké procento endemických druhů (tzn. druhů udávaných jen z jedné země). Mohla by autorka u obhajoby uvést nějakou jinou taxonomickou skupinu s podobně vysokou mírou endemizmu? Co tato charakteristika o suchozemských stejnonožcích prozrazuje?

Shrnutí: Celkově předloženou diplomovou práci považuji za přínosnou a doklad autorčiny schopnosti samostatné vědecké práce. Diplomovou práci Pavly Cabákové proto **doporučuji k obhajobě.**

V Hodoníně 24. srpna 2022